

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

Amerika, som er en ivrig og energisk forkæmper for liberalisering og frie handelsforhold, er ikke meget villigt til at åbne sine grænser for import udefra. Amerika opmuntrer de europæiske lande til tekniske fremskridt og rationalisering for at kunne blive konkurrencedygtige, hvorefter det samme Amerika i stort omfang lukker grænserne for de konkurrencedygtige varer, der er blevet fremstillet. Den voldsomme oprustning, som Amerika er så stærk parthaver i, er kun mulig, når der samtidig gennemføres en stærkt øget produktion i de vesteuropæiske lande.

En vigtig forudsætning herfor er imidlertid, at Vesteuropa kan tjene tilstrækkeligt af dollars til at købe livsvigtige råstoffer i dollarområdet, men dette er Amerikas protektionistiske politik i høj grad medvirkende til at vanskeliggøre. Den meget omtalte ostelov, der stærkt begrænser muligheden for eksport af dansk ost til Amerika, er et beklageligt eksempel på, hvordan Amerika praktiserer den frihandelspolitik, som man opfordrer os andre til at føre. Eksemplet er så meget mere beklageligt, som Amerika har gennemført denne spærring i strid med internationale aftaler indgået i henhold til en overenskomst, og det er særlig betænkeligt, at kongressen synes bevidst at sætte sig ud over de af den amerikanske regering indgåede forpligtelser.

På et møde i Paris for nogle måneder siden proklamerede de europæiske Atlantpagtlandes udenrigsministre, at de ville tilstræbe en produktionsstigning på 25 pct. i løbet af 5 år, hvorefter den stærkeste og mest afgørende magt indenfor Atlantpagtlandene ved sin holdning i den praktiske økonomiske politik samtidig skaber hindringer derfor, som jeg her har nævnt. Der kan iøvrigt være grund til at stille det spørgsmål: Når USA i disse år fører en højprotektionistisk politik under en gigantisk oprustning, der udnytter alle produktive kræfter, hvad kan man så ikke vente af forholdsregler, når om et par år opbygningen af USAs forsvar er tilendebragt?

Jeg ser, at den engelske regering tillægger disse synspunkter en sådan vægt, at den fornylig har tilstillet den amerikanske regering en meget skarp protest, ja, endog antyder, at en fortsættelse af den amerikanske handelspolitik ville kunne få alvorlige konsekvenser for det atlantiske forsvarsfællesskab. Jeg vil gerne på denne baggrund spørge den højtærede udenrigsminister, om han ikke finder, at den danske regering bør gøre tilsvarende alvorlige fore-

stillinger overfor USA, så meget mere som Danmark vel er det land i Vesteuropa, der er hårdest ramt af manglen på dollars.

Opmærksomheden er i disse år i særlig grad vendt mod de aktuelle problemer i verdenspolitikken. Det er Koreakrigen, det er Tysklandsproblemet, som først og fremmest fanger vor opmærksomhed, og det er en selvfølge, at det er sådan. Det er disse spørgsmål, der er os inde på livet, og afgørelser, som træffes her, er ikke alene af den allerstørste betydning for os i den øjeblikkelige situation, men har selvfølgelig også en langt større rækkevidde. Skal vi imidlertid tro på en fremtid med større tryghed og mindre frygt og uro i verden, er det ikke nok at klare dagen og vejen, selvom det naturligvis må gøres, men det er nødvendigt at tænke længere frem og finde midler og veje til at hindre de forhold i verden, der er den egentlige årsag til frygten og angsten og uroen blandt menneskene. I al optagetheden af at blive militært stærke nok for at kunne hævde sig og gøre sig gældende overfor andre trænges de menneskelige og humane synspunkter til side, og mistilliden mellem folkene og nationerne får større og større råderum.

Det er derfor i særlig grad en opgave for de små nationer, som ikke kan mistænkes for at have aggressive hensigter, at gå i spidsen og være brobyggere, når arbejdet på at afhjælpe nøden i de underudviklede lande skal tages op. Det er fremhævet af den højtærede udenrigsminister her i dag, og alle ordførerne har givet tilslutning dertil, at dette arbejde skal videreføres. Underudviklet er egentlig ingen god betegnelse for de lande, der tænkes på. Det er jo i mange tilfælde folkeslag, der repræsenterer en gammel, højt udviklet kultur, men det er lande, der økonomisk og socialt står tilbage, og det er dette, der skaber det store modsætningsforhold og giver anledning til utilfredshed og uro i disse lande. Den økonomiske fordeling i verden kan udtrykkes i følgende tal: gennemsnitsindtægten pr. indbygger var i 1949 i USA 10 000 kr., i Indien 400 kr., i Kina 200 kr. Det siger noget om den sociale og økonomiske ulighed i verden. De underudviklede lande repræsenterer halvdelen af jordens befolkning, og denne halvdel tegner sig kun for en tiendedel af verdensproduktionen, medens til sammenligning USA, som kun har 7 pct. af jordens befolkning, har over 40 pct. af verdensproduktionen.

Jeg tror, man skal gøre sig klart, at den folkerejsning, der er begyndt indenfor Østens store folkeslag, ikke standses ved opbud